

Articulus Secundus

Thesaurizare. Addo tex. in siml. in. c. quum apostolus. de censi. §. prohibemus. vbi dicitur: qd licet sustineatur per papam: vt pro multis necessitatibus (que aliquoties superueniunt) causa manifesta et rationabili subsistente epi scopi possint cu charitate auxiliu a suis posceri subditis d loco sanis: illud tamen erit moderatim ne videantur pauperes priores et sacerdotibus (q sunt tanq filij) thesaurum suis parare

Exigunt epi charitativu auxiliu.

Quivert regis filius rex e.

De thesaurizat filio.

Ordo nature.

Turbat ordo.

Bulgarus.

Liberti pini filii sunt: s; no ecotra.

Scitum dicitu.

uente esse dominus: cum eorum paternarum. multo magis nostro casu: quia efficaciori modo consuetudo de: noluit successione regni fracie ad primo genitum: vt dictum est. s. et est identitas nature suppositi: siue persone regis et filij: debet primo genitus huiusmodi dici esse: et est pater viuente dominus: et rex cum eo: quod obrem puer Abrae filium eius Isaac genitore superstiti: non absque causa dominum meum appellabat: vt habetur. Genesis capite

episcopis: qui eisdem patrizant: quia esset contra apostolum dicentem. Non dicunt filij thesaurizare parentibus. Sed econtra per illum tex. Ordo enim nature est: vt pater acquirat filio: non filius patri. l. scripto. §. non sic parentibus. ff. vnde libe. Iste tamen ordo plerumque turbatur. ff. de inoffi. test. l. nam et si parentibus. non debeatur filiorum hereditas propter vorum: et naturalem erga filios charitatem: turbato tamen ordine mortalitatis: (glo. ibi in ver. ordine. id est vt filius precedat) non minus parentibus: quam liberis relinquere debet: et equidem pie. ita dicit tex. l. nam et si. ff. de inoffi. test. et hoc in solatium filij amissi: ita dicit glo. super ver. miserationis. in. d. l. scripto. ff. vnde libe. non tamen sine lachrymis: vnde dolentur: dicit dominus Bulgaria. alloquens se ipsum: quum suus et vnicus pater eo decessisset filius. Ordine turbato succedis Bulgaria nato. de hoc videatur bo. glo. in ver. filius. in. d. c. quum apostolus. glo. super ver. ordine. in. d. l. nam et si. que ambe loquuntur de illo Bulgaria. Non diuertit a proposito casus tex. no. in. l. licet. §. patronos. ff. de verbo. signifi. vbi dicit tex. paternos libertos nostros libertos dicere possumus. libertorum autem nostrorum libertos non possumus dicere nostros. ita alleg. ad hoc illum tex. do. Iaso. may. in. l. in suis. col. iiij. ff. de libe. et posthu. Sed hoc dicunt quidam iurandum vt in pluri pater filio: quam filius patri teneatur. nam amor non debet claudicare: iuxta illud Sene. dabo tibi quidem medicamen sine veneno: si vis amaritama. Amor erentim (dicente Aristotele) debet esse reciprocus. facit. l. litigatores. §. pe. et ff. ff. de

ff. de arbi. et in aut. de no. eli. secu. nu. §. pro sperimus. bo. glo. et ibi doc. de autho. tuto. in prin. verum ad id facile respondet: nam dictante cursu nature pater filio precedere debet. l. tamen si. ff. de inoffi. testa. quum

pitte. xxliij. **Non conclusio:** qd licet aliquiditas patris: et filij faciat filium dominum rerum patris eo vltimo: non tamen econtra causat patrem dominum rerum filij de iure communi: ratio differentie est: quia successio (de qua agimur) est naturalis: et ex voto parentum: videlicet de patre in filium: non autem econuerso: nisi ordine turbato. vt. l. nam et si parentes. de inoffi. test. et. l. scripto. vnde liberi. quia non debet filij thesaurizare a

parentibus. **Et hoc est naturale:** vt res plus perseueraturas quis magis diligat. ista est glo. in ver. magis. in. l. isti quidem. ff. quod me. cau. Nam h; filius quandoque ante diem patris inquirat in annos dicente Quid. Non tamen sic pater agit in filium: quoniam plus se suum diligit filium: quod est mirabile tex. in. d. l. isti quidem. voluit idem philo. in. iij. ety. et Vergl. eneid. ij. loquens de Enea: ad Iulum filium. Omnis in Ascanio chari stat cura parentis. facit l. diuus. ff. de partici. Etiam si (quod est mirabilius) quandoque filij parentibus inimici reperiantur: qui aliquando docente periculo inimicantur. Iuxta illud filius ante diem etc. de quo. s. refert preterea Cy. in. l. propterea insidias. C. qui accu. non pos. et Barb. in. ioh. sua. co. cxliij. David regem tribus planxisse dicitur Absalonem filium: h; sibi inimicissimum: et quam plurimos graues: et magnos viros Romanos erga filios idem fecisse referunt: vbi. s. Cy. et And. bar. s. qd scribit apud Hale. ma. facit qd hi apud Mar. audita (inquit) e vox i Rama plorat: et vlatur multus: quia Rachel querit filios suos: et non sunt. Et qd scribit i euang. s. pdigo. Et et qd sacra commemorat carmina de dei genitrice dicente: Venite: et attendite: et videte. Si edolor filis sicut dolor me? Refert antiquitas ad hoc positum (quod docet) memoratu dignissima historia. Quidam vno fuerat vulnere occisus: accusati sunt duo pater et filius de homicidio: constabat ab eis fuisse homicidium perpetratum: constabat tamen uterque semper negauit: ita qd puniri neuter de iure debebat: neque poterat. ista est glossa celebris super verbo: sed si seruum plures percusserint. in. l. item

De citio filio moritur.

De natura filio pferuat.

De natura filij successioe. differunt.

Scitum dicitu.

David Absalonem planxit.

Rachel plorat filios.

Historia memoria dignissima.

Celebris glo.

Caroli
fina.

Utrabi
le pris
factu.

Quo-
damo di-
ctio ipro-
priat.

Bona
pris ad
filium cuz
incosta-
tia deue-
niut.

Sup-
stit regis
fili rex
dicif.

Bono-
ruz pris
veru do-
miniu i
filio est.

In l. item mela. ff. ad legem aquil. que in ar-
gumen. all. l. absen. §. sanctius enim. ff. de
penis. Carolus secundus sententiauit am-
bos furca suspendi: et ducti fuerunt ad pa-
tibilum: et finxit Carolus se incipi facere
a filio: pa-

ter stati co-
fessus est se
occidisse
hoiem illu:
vt eius eua-
deret fili? a
morte: et fu-
it facta exe-
cutio con-
tra patrem
tm: qa fuit
suspens su-
perstite re-
manente fi-
lio. ita re-
fert Andr.
ficu. in Ho-
ba. sua. col.
cxlviij. alle-
gando An-
drea de
Uer. ita te-
nent in vsu
bus feudo.
locum pro-
priu in quo
hoc dicat:
excusat se i
memoria si
tenere.

¶ Impro-
priet domi-
nium filij.
Et est ra-
tio in casu
nostro: qa
impossibi-
le e: q duo
sint domi-
ni eiusdem
rei solidu.
l. si vt cer-
to. §. si duo
bus vehicu-
lum. ff. com-
moda. ideo
filius lar-
ge et impro-
prie dicitur
domin? bo-
norum pa-
ternoru vi-
uente patre:
propterea
dicit tex. in
l. in

parentibus: sed parentes fi-
lius. ad Galathas. xij. capite.
Illa enim causari potest in
patre ex filiatione coaduna-
ta ciuitate vt patria pote-
state. vt. l. placet. de acquiren-
da hereditate. et l. cum opor-
tet. de bo. que libe.

¶ Decima conclusio: q licet
in l. in suis. de libe. et posthu.
§. sed sui. insti. de here. quali.
et differē. dicatur: q filius vi-
uente patre: est quodam mo-
do dominus tamē ille termi-
nus siue dictio quodammo-
do: et si impropriet dominium
a filij? in patrimonialib?: non
sic tamen in regno Francie: et
similib?: ratio differentie est:
nam dominium filij in patri-
monialib? patre viuente sub-
iacet multis variattonibus: et
deperditionibus: nam (vt se-
pe dictus est) potest tolli per
alienationes: testamenta: le-
gata: debita voluntaria: crim-
ina patris: et similia: quod
secus est in hoc dominio pri-
mo genito regis Francie in
regno patre viuo competen-
te: vt declaratum est supra in
precedēti articulo. xvij. con-
clusionone: et sequentibus. Et
ideo. illa dictio quodammo-
do: non sic impropriet domi-
nium competens primo geni-
to in regno Francie: et si. Et
pro confirmatione huius facit
quod beatus Gregorius:
sine aliqua nota improprie-
tis vocat filium regis regem
patre viuente: vt dicitur cla-
re. i. in conclusionone. vj. et. vij.
quum de primo genitura a-
getur.

¶ Undecima conclusio: q il-
lud dominium (quod compe-
tit filio primo genito in re-
gno: et liberts in patrimonia-
libus viuente patre) est eius
verum: et reale: sicut et aliud
dominium. Probatur conclu-
sio: nam patre obeunte filius
non acquirit aliud dominium
numero: nec specie: sed (q d
prius

l. in suis. per auctorem hic allega. et Jason
de mayno. colum. iij. circa medum. ibi: q
quodammo: dictio est vere significatio-
nis impropriatiua. l. pretoz. §. i. et ibi not.
Barto. ff. de edendo. l. j. et ibi Barto. ff. re-

rum amo. et
l. quod vir.
cum sequē-
ri. et ibi bar-
tolus. ff. so-
luto matri-
mo. glossa
in. l. j. ff. de
rerum diuisi-
sione. text?
est notabi.
quo nō est
alt? melior
in iure in. l.
quarta. §.
cato. ff. de
verborum
obligatio-
nibus. et se-
cū dum do-
minū An-
gelū ibi: et
Jasonez in
dicta. l. in
suis. ff. de li-
beris et post-
humis. co-
lumnā. iij.
Item quū
de hoc do-
minio loq-
tur text. in
dicta. l. in
suis. vritur
dictione q-
si: que est
eriam nota
improprie-
tati: vt per
Bartolum
et alios in
l. si ante nu-
prias. post
glossam ibi
ff. solu. ma-
trimonio.
et per di-
ctum domi-
num Jaso-
nem de ma-
yno in di-
cta lege: in
suis. colum-
na tertia.
Addo etiā
ad pmissa:
q fi-

¶ Duodecima conclusio: q
sicut primo genitus in regno
aut filius in patrimonialib?
est dominus regni et rerū pa-
tris correspondente illi domi-
nio. vt. l. iij. §. filium. ff. pro
herede. et nota glos. in. l. in
suis.

¶ Tertiadecima conclusio:
q huiusmodi dominium com-
petens pmo genito in regno
aut alteri filio in patrimo-
nialibus patris sicut confert
ius possidendi viuo patre: sic
et ius administrādi regnum
et res patris illo viuente.
Probatur cōclusio: nam iste
est effectus dominij: vt pro-
batur ex diffinitione: que est:
quod dominium est ius de re
disponēdi et. fm. Bartolum.
pro quo textus in. l. in re mā-
data. C. manda. et posita cau-
sa: ponitur effectus. vt. l. apud
iulianum. §. finali. ex quibus
causis in posses. eatur. Aliter
eum dominium illud esset fru-
stra: quod non est dicendum:
nam ex quo est dominus in re:
ergo et effectus. vt. l. decerni-
mus. de episcopis et clericis.
Et hoc dicit. l. in suis. que im-
plicitate dicit: q patre viuo fi-
lius habet administrationē:
sed non plenam et.

¶ Quartadecima conclusio:
q illud dominium competēs
filio in regnis: vt bonis aliis
c iij patre

Dictio q
damo.

Melior
tex. d iu-
re.

Eqpar-
rant re-
g r pa-
tr. moū
ly aliter
drant.

Admi-
nistrato
regni ad
filium pri-
net.

Dictio q
si.

Diffini-
tio dñij.